

skal derom udtale, at det er et Spørgsmaal, som det er ret vanskeligt for Indenrigsministeriet at faa Klarhed over. Disse Undersøgelser har derfor ikke kunnet give Overblik over Virkningen af Skattefritagelses-, Skattelempelsesbestemmelserne for det hele Land; men jeg kan sige, at den nugældende Lovs Skattelempelser betyder for Københavns Kommune et Minus i Skatteydelsen paa 805 000 Kr. aarligt, og at man for Københavns Vedkommende kan opgøre Skattelempelsens Kapitalværdi i 1925 til ca. 3 pCt. af den samlede Bekostning ved højt Byggeri, eller til ca. 25 Kr. kontant pr. bebygget Kvadratmeter. Man vil altsaa se, at om end Skattelempelsen ikke har været uden Betydning, kan den dog ikke siges at være afgørende for en Nedsættelse og Lempelse af de for Tiden meget høje Priser paa Leje, Priser, som for mange Bygningers Vedkommende paa Grund af Byggeomkostningerne maa ligge væsentligt højere, end Tilfældet er med de Bygninger, som for Tiden opføres til de væsentligt lavere Priser. Jeg ser derfor med nogen Betænkelighed paa, at man her foreslaar at fratage Kommunerne den Bestemmelsesret med Hensyn til at udnytte Adgangen til Skattelempelser eller Skattefritagelser, som de hidtil har haft, og dermed ogsaa fratage dem Adgangen til at opstille Vilkaarene for at give disse Lempelser og opstille Regler for, hvad det Provenu, som Lempelsen giver den vedkommende Ejendomsbesidder, skal anvendes til.

Det foreliggende Lovforslag frembyder væsentlige Ændringer i Sammenligning med de Forslag om Skattelempelser, der tidligere er fremsat fra socialdemokratisk Side. Jeg skal dog ikke her komme ind derpaa. Den ærede Ordfører angav visse Punkter, hvor man havde foretaget Ændringer i Sammenligning med, hvad der hidtil har været foreslaaet fra socialdemokratisk Side. Og Hovedforskellen er jo den, at medens man nu kun tager Sigte paa at give Lempelser for de Ejendommers eller Dele af Ejendommers Vedkommende, som udnyttes til Lejligheder paa højest 120 m² Flademaal, har man tidligere villet givet Lempelser for alle Beboelsesejendomme, senest i den socialdemokratiske Regerings Forslag til en Ordning af Grundskyldsspørgsmaalet, som fremsattes i 1925—26. Derefter var 12 000 Kr.s Bygningsværdi under alle Omstændigheder skattefri, saaledes at alle, baade store og smaa Lejligheder, skulde have det dertil svarende Fradrag.

Jeg beklager da at maatte udtale, at jeg finder, at det foreliggende Lovforslag

er overordentlig vidtgaende, og at jeg ogsaa maa finde, at det Tidspunkt, paa hvilket det fremsættes, egentlig er uheldigt valgt, for saa vidt som Lovforslaget fremsættes, inden man kan have Klarhed over Betydningen af de Bestemmelser, som her træffes, i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Statsboligfondslovens § 5 og den Maade, hvorpaa denne Bestemmelse bringes til Anvendelse. Jeg ser jo ogsaa, at der i Lovforslagets § 4 er indsat en Undtagelsesbestemmelse, hvorefter Skattefritagelsen helt eller delvis kan tages tilbage, naar Ejendommen, enten ved Ejerskifte eller paa anden Maade, er blevet fri for en Del af sin oprindelige Behæftelse. Og jeg tør maaske deri se en Tilkendegivelse af, at ogsaa Forslagsstillerne mener, at man her er kommet ret langt ud, saaledes at det absolutte, som Lovforslagets § 1 indeholder, trænger til det Korrektiv, den Tilbagetogslinie, som saaledes er givet i § 4.

Men, som sagt, Lovforslaget følger jo Planen i de hidtidige Skattelempelseslove, idet det kun angaar Beboelsesejendomme, men ikke tager Sigte paa alt Boligbyggeri, kun paa en ganske særlig Type deraf, og det gør Skattefritagelsen obligatorisk der, hvor der hidtil har været Selvbestemmelsesret. Jeg anser ikke disse Forslag i og for sig for Forbedringer, i hvert Tilfælde mener jeg, at de paa nærværende Tidspunkt ikke bør ophøjes til Lov. Jeg maa ogsaa sige, at Tiden ikke absolut kræver en Lovgivning af denne Art under Hensyn til Udløbet af den hidtil gældende Lov, thi for de Ejendomme, som er opført i 1918, og som har faaet Skattelempelser, løber Lempelserne til 31. Marts 1928, eller maaske endda til en senere Dato i 1928 — det er jo 10 Aar efter Bygningens Opførelse, Skattelempelsen gælder —, og derfor skønner jeg ikke, at der nu er Grund til at tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Men Spørgsmaalet hænger, erkender jeg, sammen med hele Spørgsmaalet om eventuel Anvendelse af § 5 i Statsboligfondsloven. Der har jo rejst sig en Bevægelse, som er ret stærk, rundt om i Landet i de interesserede Kredse for at faa § 5 taget i Brug, og Ønsket gaar ud paa, at dette skal ske efter generelle Regler, saaledes at der gives almindelige Lettelser i de Byrder, som Statsboligfondsloanene paa lægger de vedkommende Ejendomsbesiddere. Jeg har til mange af de Personer, som har henvendt sig til mig i den Anledning, udtalt, at efter min Mening tillader § 5 ikke en saadan generel Anvendelse, men kan kun bringes til Anvendelse efter en